

Fastelavn 2008

Til dette års fastelavn var vejret dejligt og folk hyggede sig, vi slog katten af tønden og blandt vinderne var Jeppe, Hanna, Karin og Poul, og de modtog en dejlig præmie.

Der var mange gode udklædninger og der var forbavelse og stor latter blandt folk som kiggede på kostmyerne. Et forslag til næste år kunne være en konkurrence om den bedste ud klædning af drenge og piger, og vinderne kunne få en lille præmie. Dette års fastelavns boller var helt fantastiske i forhold til sidste års boller som var meget meget tørre, og sammen med fastelavns bollen var der juice til børnene og varm vin til de voksne, som blev lavet af Ole.

Anton

Aktuelt fra bestyrelsen

Kære alle

Selvom kalenderen nu viser februar måned vil bestyrelsen alligevel ikke undlade, at ønske alle et rigtig godt nytår 2008.

På julemødet, hvor vi afsluttede 2007, nød vi godt af Bente Stæhrs rullepølse men beklagede, at en slem forkølelse havde holdt Bente selv hjemme under dynen.

Det grønne udvalg orienterede om projektet med afvanding og dræning af Havremarken, som nu er afsluttet. Vi glæder os nu til at nyde resultatet, der som en sidste ting mangler en rist ved udløbet fra søen, før projektet er helt afsluttet.

Bygningsudvalget gennemgik forslaget til revision af vedligeholdelsesvejledningen og bad om kommentarer eller ændringer til indholdet fra mødedeltagerne. Efterfølgende har bygningsudvalget indarbejdet de bemærkninger og forslag til ændringer, der fremkom på mødet, i vedli-

geholdelsesvejledningen. Bestyrelsen har på sit januarmøde drøftet det reviderede forslag til vedligeholdelsesvejledningen med henblik på en drøftelse med bygningsudvalget før materialet udsendes i forbindelse med den kommende generalforsamling i maj måned.

Efter 2 indbrud i magasinet opfordres alle til ikke at opbevare drikkevarer eller tomme flasker i magasinet.

I forbindelse med beskærerweekenden den 23. og 24. februar har "Det grønne udvalg" udsendt arbejdsplanen, der i år koncentrerer sig om områdets vestlige halvdel og hvor hovedopgaven bliver afpuddning af tjørnene.

Slåning af græs på fællesarealet er planlagt til sidst i maj måned, dog afhængig af vejret, med efterfølgende indsamling af græsset på alle åbne områder eksklusiv skovområder. Derudover er der planlagt en efterårsslåning i september måned. Omfanget heraf vurderes i forhold til vejrliget, idet vi dog håber på en varm, solrig og lang sommer.

Med hensyn til fællesarealet opfordrer bestyrelsen alle til at undlade opmagasinering af affald inklusiv haveaffald på fællesarealet.

Festudvalget arbejder aktivt i forbindelse med fejringen af Romerhusenes 50 års jubilæum i 2008. Anne Sophie Gyldenkrone, tlf. 44 95 71 75 er tovholder. Var opmærksom på at få streget datoen i kalenderen - 23. august

Med mange hilsner
På bestyrelsens vegne
Anette Sjøel.

Magasinet

Sæt ikke drikkevarer i magasinet.

Der har været gentagne indbrud i magasinets redskabsrum. Omstændighederne indikerer, at tyvene er gået efter øl (og evt. genstande som umiddelbart kan omsættes i penge). Dørene er nu udskiftet med tremmedøre og hønsemet (som facaden i øvrigt) og med kraftigere låse.

Forebyggende fastsættes: Drikkevarer må ikke henstilles i magasinet (ejerlauget har depot hos Hellyby, hvor også bestik og engangsservice opbevares), og redskaber og materialer må ikke henstilles udenfor det aflåste magasin.

Det grønne Udvalg / pkm

Fra april 1955 til april 57 var arkitekt Erik Schytt Poulsen eneste medarbejder hos Utzon, og i de to år blev både Romerhusene og konkurrenceforslaget til Operaen i Sydney tegnet sideløbende med flere andre projekter.

Troldmandens læring

Efter en tid hos Arne Jacobsen og to års militærtjeneste erfarede Erik Schytt Poulsen, at Utzon vistnok var igang med at tegne på en eller anden bebyggelse. Han henvendte sig og blev ansat som medarbejder på opgaven, som viste sig at være det, der siden skulle blive til Romerhusene, - og der var også andre opgaver, som allerede var igang eller snart skulle komme.

Utzon og Ib Møgelvang havde sammen vundet konkurrencen om svenske familieboliger med deres forslag

om en bebyggelse med firelængede gårdhavehuse. Svenskerne var imidlertid ikke tilbøjelige til at virkeliggøre det usædvanlige forslag, og de to arkitekters samarbejde ophørte. I stedet for lykkedes det Utzon at gøre Helsingørs borgmester Sigurd Schytz interesseret i at opføre en bebyggelse med nogenlunde samme idegrundlag, og man fandt arealet ved Montebello. Efter eget udsagn indgik Utzon ved den lejlighed i rollen som 'developer' idet han med et prøvehus skulle undersøge, om der ville være købere til det usædvanlige byggeri. I modsat fald skulle området bebygges med sædvanlige småhuse på sædvanlige parceller.

Utzon gik igang med at tegne, og så var det at ESP kom ind i billedet. Han blev installeret i garagen til huset i Hellebæk. Porten var udskiftet med vindue, og der var en stor voliere med tropefugle. Her foregik det så, midt i skoven, og ESP opfatter sig selv som 'troldmandens lærling' i de følgende to år. Han tegnede, klippede og klistrede på både Romerhusene og adskillige andre projekter, medens Utzon omsatte rejsestudier og naturindtryk til nye tanker og bløde streger. Alt foregik i dialog, og på tegnestuen lå stabler af litteratur som inspiration. ESP blev som en del af familien, han kom og gik i hele huset, og Lis Utzon fik ham installeret på et pensionat i Hellebæk så han ikke hver dag skulle frem og tilbage fra Frederiksberg.

Udgangspunktet for Romerhusene var det svenske konkurrenceforslag, men vilkårene var dansk lovgivning for boligbyggeri med statsstøtte. Der var derfor kun råd til gårdhavehuse på 15x15 meter og med kun to længer. Utzon så for sig små arketypisk, danske bondegårde omkring et gadekær, og på en plantegning med højdekurver skubbede arkitekterne rundt med små papstykker for at finde husenes bedst mulige placering i forhold til topografien. Utzon havde et ofte hæmningsløst forhold til virkeligheden, fortæller ESP, i dette

tilfælde drømte han om at lægge 40 huse på arealet, men vilkårene var at der skulle placeres 60 for at få økonomien til at hænge sammen.

Bygningerne skulle være som de lerstampede gårdhuse (adobe), som Utzon havde set på rejser i Marokko og Mexico. Det særlige ved dem var deres uhøjtidelige og frie, men dog hele og skulpturelle form som skyldtes det simple materiale og den enkle konstruktion og behandling. I Danmark er der ikke tradition for at bygge af stampet ler, men små byer i Tyskland og Sydeuropa fremtræder ofte på tilsvarende måde som homogene helheder, når alle huse er opført af ét materiale, hvadenten det er tegl, skifer eller anden natursten. I denne danske bebyggelse var det derfor nærliggende at opnå virkningen ved at bygge i tegl.

En simpel mur skulle omslutte hus og gård ligesom i de eksotiske lerhuse, og bag muren skulle boligen ligge som en simpel bindingsværkskonstruktion med énsidigt tagfald, - som 'en mur og et cykelskur' så at sige, eller ligeså simpelt som araberne og indianerne ville have gjort det. Planløsningen skulle være så enkel, at den som arkitekterne dengang sagde 'kunne pisses i sne!' - og sådan blev det.

Mængden af tegninger var til at overse. Planer, facader og væsentlige detaljer blev tegnet op, og resten blev aftalt med håndværkerne, ligesom man satte sig sammen med håndværkerne og aftalte, hvad der behøvede at stå i den meget kortfattede beskrivelse. Køkkenet blev disponeret med gennemgående borde og overskabe i begge sider, og væggen mod stuen blev tegnet op. ESP husker ikke, hvordan det store vinduesparti blev tegnet men sandsynligheden taler for, at det var med forsatsrammerne indvendigt, og at de udvendige rammer opstod senere i forløbet. Tilbagerykningen for enden af glasvæggen blev udført, således som Utzon havde set Lloyd

Wright og Mies van der Rohe gøre det, og ligeledes blev de lodrette dørrindfatninger ført til loft, fordi Utzon ligesom de store modernister ville lade væggene stå som hele flader uden udskæringer.

Utzon havde et samarbejde med arkitektfirmaet Brødrene Andersson i Helsingborg. Det gik i alt væsentligt ud på, at han udarbejdede forslag til konkurrencer og andre opgaver, som brødrene derefter stod for, og han vandt de fleste. Den største opgave i den sammenhæng var Elineberg-bebyggelsen i Helsingborg. Dermed lavede Utzon det, han selv syntes bedst om, og brødrene overtog det videre arbejde. ESP var med på disse opgaver, og han fik ligesom Utzon stor viden om svenske standarder. Som en noget 'skæv' konsekvens heraf blev de første tegninger til Romerhusene udarbejdet med svenske murmål, og de måtte derfor revideres, da byggeriet omsider kom igang efter flere forsinkelser som følge af den tids vanskelige forhold.

Det var et par meget produktive år, og oven i alt andet kastede Utzon sig ud i konkurrencen om Operaen i Sydney. ESP fungerede som sparingpartner, og i sidste halvdel af 1956 blev der arbejdet på konkurrencen sideløbende med opgaverne for Brødrene Anderson, - og det var noget af en opgave at håndtere i garagen i Hellebæk. Forslaget skulle tegnes i mål 1:100 og sådanne kæmpe-mæssige tegninger kunne overhovedet ikke spændes op på et almindeligt tegnebord. I stedet for blev tegningerne udført i mål 1:200 og opfotograferede efterfølgende. Alt blev udført i hånden på tyndt, tyndt manyfold papir og med blød blyant for at få en tilstrækkeligt sort streg til reproduktionen. Kopianstalten 'brændte' en ekstra dag på færdiggørelsen, men afsted kom projektet med den sidste flyver, som nåede frem før fristen udløb for aflevering, og derefter var der bare at vente. I en stille stund kom Utzon på besøg på ESP's lille værelse i pensionatets

aneks, og der sad de sammen og gættede på, hvad Neutra, Johnson og andre store kanoner monstro afleverede til konkurrencen. Utzon endte med at fastslå: men ingen har gjort som os! - og tiden skulle vise, at det var sandt, både at forslaget var enestående, men også at de øvrige deltagere i store træk havde lavet, hvad de to arkitekter forudså.

Afgørelsen kom en morgenstund i februar 1957. ESP sad alene på tegnestuen, da telefonen ringede og der blev spurgt efter Utzon og meddelt 'first prize'. Jørn Utzon og Lis var gået ned for at hente post i Hellebæk, og ESP cyklede dem vildt imøde og bad dem 'holde godt fast i træerne' for at modtage det glade budskab. Tilbage i huset så den 10-årige Lin ikke længere nogen undskyldning for ikke at give hende en hest, og Utzon talte derefter over telefonen med udbyderne og pressen i Sydney. Efter den første noget overraskende kontakt med tegnestuen ville man gerne vide mere om både den og om Utzon selv, og han blev blandt andet spurgt: What do you look like? - hvortil han svarede: I look like a movie star! - Og det havde han jo i grunden fuldstændigt ret i, afslutter ESP sin beretning.

31. marts 1957 sluttede ESP hos Utzon for at rejse til USA, hvor han arbejdede et par år, og han besøgte nogle af de arkitekter Utzon tidligere havde besøgt, og så de pyramider og adobe-byggerier i Mexico, som Utzon tidligere havde set. I juli 1957 rejste Utzon til Sydney for første gang, og med sig havde han en model som var lavet på værftet i Helsingør. Den var 'show-piece' på officielle arrangementer med 'fond raising' til videre projektering og start på byggeriet. Erik Andersson var med på rejsen, men havde ellers ikke siden noget med projektet at gøre. En nærliggende forklaring er vel, at Utzon ved denne første præsentation kunne have brug for at optræde som lidt mere tegnestue end blot to mand i en garage. /JJ

Kalender

26.–27. april. 08
Arbejdsweekend

21. maj. 08
Generalforsamling

23. juni. 08
Skt. Hans- arrangement

23. august . 08
50 års jubilæumsfest

Indhold

Fastelavn
Side 1

Aktuelt fra bestyrelsen
Side 1

Troldmandens lærling
Side 2

Arbejdsweekend 07